

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 23988-05-18
תלה"מ 23997-05-18
תלה"מ 24034-05-18

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

בפני כב' השופט שמואל בר יוסף

תובעת

[Redacted]

נגד

[Redacted]

נתבע

פסק דין

1. הצדדים הינם זוג נשוי משנת 2016, ולהם שתי בנות קטינות (להלן: הבנות).

2. התובעת הגישה נגד הנתבע שלוש תובענות: תובענה רכושית, תביעה למשמורת הבנות וקביעת הסדרי שהות, ותביעה לפסיקת מזונותיה ומזונות הבנות.

3. ביום 17.10.2018 נפסקו מזונותיהם הזמניים של התובעת והבנות (להלן: המזונות הזמניים) בסך של 7,500 ₪ לחודש. בדיון ההוכחות שהתקיים ביום 17.1.2019 נחקרו הצדדים, והוסכם שהנתבע ימציא לתובעת מאזנים ודו"ח רווח והפסד של החברה שבעלותו (להלן: המאזנים). לאחר הדיון האמור, הודיעה התובעת, שהיא מוותרת על חקירת ארבעה עדים שביקשה לזמן, אך עתרה לקבלת מסמכים נוספים. בהחלטה מיום 12.6.2019 נדחתה העתירה בנוגע למסמכים הנוספים והוריתי על הגשת סיכומים.

תביעת המזונות

טענות הצדדים

4. לטענת התובעת, הנתבע הינו איש עסקים מצליח, אשר בבעלותו שלוש חנויות העוסקות בתחום הטלפונים הסלולריים ומנוהלות באמצעות חברת [Redacted] בע"מ (להלן: החברה). עוד נטען, שבעלות הנתבע מסעדה, דוכן אוכל, ומכון יופי בדיזנגוף סנטר, פיצרייה ברח' [Redacted] תל אביב, ורשת חנויות בשם [Redacted] (סעיף 6 לתצהיר עדותה הראשית של התובעת, להלן: תצהיר התובעת). עוד טענה התובעת, שבעלות הנתבע 5 דירות בתל אביב (סעיף 13 לתצהיר התובעת, להלן: הדירות). התובעת העמידה את הכנסותיו של הנתבע על סך של 103,616 ₪ לחודש, בהסתמך על מכתב רואה החשבון של הנתבע, רחמים יוסף, מיום 2.1.2018 (נספח 4 לתצהיר התובעת, להלן: מכתב רה"ח).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-05-23988

תלה"מ 18-05-23997

תלה"מ 18-05-24034

5. אשר לרמת חיי המשפחה טרם המשבר, טענה התובעת, שהצדדים ניהלו רמת חיים גבוהה מאוד. בכלל זה, שכרו הצדדים דירה בצפון תל אביב בנינה שולם סך של 9,500 ₪ לחודש. הצדדים התכוונו לעבור לדירה שכורה בבאר יעקב בשכר חודשי של 5,500 ₪ לחודש, אך על רקע המשבר בין הצדדים לא יצא החוזה אל הפועל. להוכחת רמת החיים הגבוהה נטען, שבבעלות הצדדים גיפ BMW שנת ייצור 2015, שהנתבע רכש לתובעת שעון רולקס חדש, ושהצדדים העסיקו מטפלת צמודה ("אופר").
6. אין חולק שהתובעת לא עבדה במהלך נישואי הצדדים (לטענת התובעת היא סייעה לנתבע בעסקיו, לפי הצורך), הגם שקודם לכן היה לה עסק לעיצוב שמלות כלה, שעל היקף הפעילות בו הצדדים חלוקים. לטענת התובעת היא החלה בחודש נובמבר 2018 לעבוד כשכירה בחנות והכנסתה צפויה להיות כ-4,000 ₪ לחודש. התובעת טוענת, שהנתבע לא מקיים הסדרי שהות עם הבנות, ושוהה אתן רק בנוכחותה שעה או שתיים "כשנחו לו" (סעיף 2 לסיכומי התובעת). עובדה זו, כך התובעת, לא מאפשרת לה להגדיל את הכנסותיה.
7. הנתבע טוען, שהמשבר ביחסי הצדדים נעוץ בקריסתו הכלכלית, עת שקע בחובות של למעלה מ-4,500,000 ₪. לפי הנתבע חובות הנתבע לבנקים לבדם עולים לסך של כ-1,500,000 ₪. הנתבע מודה, שהוא מפעיל באמצעות החברה 3 חנויות סלולר בדיזנגוף סנטר, אך לטענתו החברה שקועה בהפסדים. כמו כן מכחיש הנתבע, שהוא בעלים של איזה מהעסקים האחרים אשר צוינו על ידי התובעת. לטענת הנתבע הוא מחזיר עשרות אלפי ₪ בחודש בנין הלוואות ומצבו הולך מדכי אל דכי. אין חולק, שהנתבע מושך מהחברה משכורת בסך של 10,000 ₪ נטו לחודש. הנתבע אינו מכחיש, שהמשפחה ניהלה רמת חיים גבוהה, אך, כאמור, לטענתו המצב דהיום שונה לחלוטין.

דיון והכרעה

הכנסות הצדדים

8. כאמור, אין חולק שבעבר הלא רחוק ניהלה המשפחה רמת חיים גבוהה. עם זאת, נוח דעתי שהמשבר הכלכלי אליו נקלע הנתבע אינו מלאכותי, וזאת גם בשים לב לזהירות שראוי לנקוט לאור סמיכות הזמנים בין המשבר הזוגי לקושי הכלכלי הנתבע (ע"א 197/82 אביאני נ' אביאני (לא פורסם), צוטט בתמש (י-ם) 22601/03 מ. ר. נ' ד. פ. ר. (2005)). הנתבע צרף דפי חשבון (נספחים 3-5 לתצהיר עדותו הראשית של הנתבע, להלן: תצהיר הנתבע), מהם עולה שבשלושה חשבונות (המתנחלים על שמו, על שם החברה ועל שם [REDACTED] (התובעת)), קיימות יתרות חובה בסכום מצטבר של כ-1,475,000 ₪. עוד צרף הנתבע הסכם הלוואה (מיום 20.11.2018) לפיו לוה, ביחד עם אביו, מצד ג' סך 1,000,000 ₪ (נספח 6 לתצהיר הנתבע).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-05-23988
תלה"מ 18-05-23997
תלה"מ 18-05-24034

- 1 כמו"כ צרף הנתבע הסכם משכון עם בנק מזרחי טפחות, לפיו משכנה אמו נכס שבבעלותה לטובת
2 הלוואה של החברה (נספח 7 לתצהיר התובע). מסמכים אלה לא נסתרו בחקירתו הנגדית של
3 הנתבע. לפיכך, גם אם אתעלם מהטענה להלוואות מקרובי משפחה וחברים, הוכחה גרסת הנתבע
4 בדבר קיומם של חובות. אמת, הנתבע לא הוכיח כדבעי מה הסכום החודשי המשולם בגין החזר
5 החובות, אך ברי, שלנוכח החובות אין הצדקה לקבוע את המזונות לפי רמת החיים שנוהלה בעבר.
6 יתירה מזו, התובעת מודה שהצדדים תכננו להתרחק מן העיר תל אביב ולשכור דירה בסכום סביר
7 של 5,500 ₪ לחודש. עובדה זו מוכיחה, שגם התובעת הייתה מודעת לקושי כלכלי שנוצר, אף אם
8 קושי זה לא היה הסיבה הבלעדית למעבר.
9. בה במידה, נחה דעתי שיש לנתבע הכנסה נאותה למרות החובות. החובות האמורים אינם בגין
10 פעילות החברה, אלא, בגין שיקים שקיבל הנתבע במסגרת עסקאות כושלות עם מר [REDACTED]
11 (להלן: כפיר). החברה הייתה ונתרה עסק חי וחיובי, כעולה מהמאזנים שהניח הנתבע. המאזנים
12 מצביעים על עליה מתמדת ומשמעותית במחזור המכירות של החברה בכל השנים 2015, 2016,
13 2017 ו-2018. כך, בשנת 2015 היה מחזור המכירות של החברה 1,171,260 ₪ והוא עלה בהתמדה
14 עד שהגיעה בשנת 2018 לסכום של 2,716,072 ₪, עליה של 125%! להוציא שנה אחת, בכל השנים
15 סיימה החברה את פעילותה ברווח. בשים לב לכך שהנתבע מושך את משכורתו כעובד בחברה
16 מוכיחים הנתונים הנ"ל כי אין בסיס לטענה שהחברה שקועה בהפסדים ולא בכדי ממשיך הנתבע
17 להפעיל את החברה כעסק חי, באשר הוא עסק מכניס. והנה, הנתבע הודה, שלפני ההסתבכות עם
18 כפיר, הוא ראה "אופק חיובי ועסקים היו טובים" (עמ' 36 שו' 20). הנתבע אף הודה, שהחברה
19 מכניסה 20,000-25,000 ₪ לחודש (עמ' 41 שו' 4). עוד הודה הנתבע, שבטרם הסתבך בחובות בגין
20 כפיר, הייתה הכנסתו 20,000-30,000 ₪ לחודש (עמ' 55 שו' 11).
10. כאמור לעיל הנתבע לא הוכיח מה התשלומים החודשיים שהוא משלם עבור החובות, ולא ברור
21 כלל בגין אילו חובות יש לנתבע חבות אישית (כאשר נשאל העיד: "עוד לא הגענו לזה" – עמ' 50
22 שו' 27, וכן בהמשך עדותו עמ' 51). טענת הנתבע (בעדותו), שהוא מחזיר עשרות אלפי ₪ לחודש
23 לא נתמכה בראיות של ממש. זאת ועוד, הנתבע ממשיך להחזיק בגיפ מתוצרת BMW, שהוצאות
24 אחזקתו אינן נמוכות בהכרח (סעיף 33 לסיכומי הנתבע). ולבסוף, משעה שחיוב מזונות הולך
25 ומתמשך לעתיד, אין להגביל את המבט למצב דהיום בלבד, אלא ראוי להרחיבו לכיוון השתכרותו
26 של הנתבע בעבר כאינדיקציה באשר לעתיד (בעמ' 3432/09 פלוני נ' פלונית (2009)). והנה, לנתבע
27 כושר השתכרות מוכח, כמפורט לעיל, והוא הודה שגם בעבר, כאשר עסק בנדליין, עשה חייל (עמ' 36
28 שו' 29-34). הנתבע עצמו מודה, שבטרם הסתבכות עם כפיר הוא "היה איש עסקים מצליח"
29 (סעיף 1 לסיכומיו), וכישרונו בעסקים לא אבד. עובדה זו מתחוורת גם מדף יומן שצורף לתצהיר
30 התובעת, בו ערך הנתבע מיני חישובים באשר להכנסות (נספח 4 לתצהיר התובעת).
31
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 23988-05-18

תלה"מ 23997-05-18

תלה"מ 24034-05-18

- 1 אמנם, נחה דעתי, שיש ממש בעדות הנתבע, לפיה מדובר בתוכניות לעתיד ולא בהכנסות ממש (עמי
- 2 57), אך גם תכניות אלה מעידות על אמונו של הנתבע עצמו ביכולותיו להרוויח כסף בתחומים
- 3 שונים ומגוונים. בנוסף, יש ממש בטענת התובעת, שנבואת הנתבע בדבר פשיטת רגל הממשמת
- 4 ובאה, לא התגשמה. עובדה זו מחזקת את המסקנה, שטענת הקריסה הכלכלית אינה כצקתה.
- 5 11. בשים לב לכל האמור, דומה, שראוי לאמוד את כושר השתכרותו של הנתבע, בטווח של 15,000-
- 6 20,000 ₪ נטו לחודש, ולשם הדיוק הפסיקתי – 17,000 ₪ נטו לחודש.
- 7 12. אין בידי לקבל את טענת התובעת, לפיה יש ללמוד אודות הכנסות הנתבע ממכתב רוה"ח. אני
- 8 מקבל את טענת הנתבע, שמדובר במסמך שנועד להציג מצג לא מדויק לצרכים עסקיים. כך,
- 9 למשל, נכתב במכתב רוה"ח של התובעת עסק המכניס 12,000 ₪ לחודש, נתון שאין לו תימוכין
- 10 בעובדות. יתירה מזו, וזה העיקר – אמנם רואה החשבון הינו עד בשליטת הנתבע, ולו היה אינטרס
- 11 להניח תצהיר מטעמו או לזמנו לעדות, על מנת להזים את האמור במכתב רוה"ח. אלא שבטרם
- 12 הוגש תצהיר הנתבע, התובעת כבר ביקשה לזמן את רואה החשבון לעדות, בקשה לה הסכים
- 13 הנתבע. עובדה זו הפכה את הקערה ההאיתני על פיה, שעה שרואה החשבון הפך עד מטעם
- 14 התובעת. והנה, התובעת נמלכה בדעתה וויתרה על עדות רואה החשבון. בנסיבות האמורות מחזק
- 15 הוותור האמור את גרסת הנתבע באשר למכתב רוה"ח (עמי' 55 ש' 29-33), ומהווה ראיה שלילית
- 16 לחובת התובעת (הפ (מרכז) 5507-02-16 מגדל טופ - נדל"ן בע"מ נ' יהונתן יפת (2017), ומראי
- 17 מקום שם).
- 18 13. התובעת לא הוכיחה, שבבעלות הנתבע דירות כלשהן, או הכנסה מהשכרת דירות. כפי שיבואר
- 19 להלן בפרק התביעה הרכושית, לבד מחתימת הסכמי שכירות כאלה ואחרים, שהוסברו על ידי
- 20 הנתבע באופן משכנע בעדותו, לא הניחה התובעת ראיה כלשהי לבעלות בדירות או לגביית שכר
- 21 דירה לכיסו של הנתבע. ראיות כאלה ניתן היה להניח בנקל, הן על ידי הצגת נסחי רישום מקרקעין
- 22 או מסמכי בעלות אחרים, והן על ידי העדת השוכרים. מחדל התובעת בנדון מהווה ראיה שלילית
- 23 לחובתה. יתירה מזו, הנתבע נחקר אודות פעילותו בנוגע לדירות והניח הסברים המבססים את
- 24 גרסתו, לפיה אין לו זכויות באיזו מהדירות.
- 25 14. אשר להכנסת התובעת, נטען שהיא עובדת בחנות רהיטי ילדים "ועתידה להשתכר כ- 4,000 ₪
- 26 לחודש" (סעיף 40 לתצהיר התובעת). התובעת לא הניחה ראיות כלשהן לגובה הכנסתה, הגם
- 27 שהחלה (לטענתה) לעבוד בחודש נובמבר 2018 ושיבת ההוכחות התקיימה בחודש ינואר 2019.
- 28 לאור העובדה, שלתובעת היה עסק לשמלות כלה (אף אם צנוע, לטענתה), ובהיותה אישה צעירה
- 29 ובריאה, סביר לאמוד את כושר השתכרותה בסכום שלא יפחת מ- 5,500 ₪ נטו לחודש (הגבוה אך
- 30 במעט משכר מינימום דהיום – 5,300 ₪ לחודש).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 23988-05-18
תלה"מ 23997-05-18
תלה"מ 24034-05-18

1 סכום זה נקבע גם בשים לב לטענה, שלא הוכחה, לפיה התובעת מקדישה את עתותיה לגידול
2 הבנות, ולא זוכה לעזרה של ממש מצד הנתבע.

3 צרכי הבנות

4 15. צרכי הבנות כפי שפורטו בכתב התביעה אמורות לשקף את רמת החיים הגבוהה לה טענה
5 התובעת, ושאיננה עוד, לנוכח החובות המפורטים לעיל. יתירה מזו, התקשיתי למצוא תימוכין
6 לסכומים הגבוהים שנתבעו, לרבות לתביעה בגין "פעילויות אחה"צ + חוג שהיה" בסכום של 600
7 ₪ לחודש. לתביעה בגין "צעצועים וספרים" בסך של 600 ₪ לחודש, או לתביעה בגין חופשות בסך
8 של 830 ₪ לחודש.

9 16. לפיכך יש לאמוד את צרכי הבנות בהתייחס לפסיקה המנחה, לפיה מזונות הכרחיים של קטין
10 עולים לסך של 1,600-1,700 ₪ לחודש (עמ"ש 32172-11-17 ש נ' ש (2019)). הצדק עם התובעת,
11 שהסכומים האמורים הוגם בדרך כלל סכומי מינימום, ובנסיבות המקרה אין הצדקה לפסיקה
12 מינימלית בלבד. בלשון אחרת, אין לקבוע את הבנות בגין הקשיים הכלכליים אתם מתמודד הנתבע
13 כיום, שעה שהשתכרו וכושר השתכרותו מתאימים לקציבת מזונות ראוי. לאור האמור,
14 ובשים לב לאומדן הכנסות הנתבע, כמו גם לכך שאינו נוטל את הבנות כלל להסדרי שהות, ראוי
15 להעמיד את מזונותיה של כל בת על סכום של 1,900 ₪ לחודש.

16 17. אשר לסוגיית המדור, התובעת טוענת, שהיא שוכרת מאמה יחידת דיור בשכר חודשי של 4,500 ₪
17 לחודש (צורף חוזה שכירות, נספח 5 לתצהיר התובעת). בעדותה הבהירה התובעת, שמדובר
18 ביחידת דיור אותה התכוונה אמה להשכיר, אך טרם השכירה שעה שהדירה חדשה (עמ' 32 שוי
19 32-33). התובעת הודתה, שטרם שילמה לאמה סכום כלשהו, ותלתה זאת במחדל הנתבע לשלם
20 מזונות. תצהירה ועדותה של התובעת לא נסתרו, וגרסתה בנושא מהימנה בעיניי. משעה שמדובר
21 ביחידת דיור נפרדת, אין סיבה לפטור את הנתבע מתשלום מדור. רק משום שהיחידה צמודה
22 לדירת אם התובעת. מאחר שהנתבע אינו טוען ששילם את המזונות הפסוקים, אין לזקוף לחובת
23 התובעת, מבחינה ראייתית, את המחדל לשלם דמי שימוש לאמה. עם זאת, משעה שהתובעת לא
24 הניחה נתונים באשר לשכר הדירה המבוקש בגין יחידות דיור דומות בבאר יעקב, כמו גם לאור
25 מידת הזהירות שיש לנקוט שעה שלא מדובר ביחסי שוכר-משכיר רגילים, אני אומד את ההוצאה
26 בגין מדור בסך של 3,000 ₪ לחודש. לפיכך, חלקן היחסי של הבנות הינו בסך של 1,200 ₪ לחודש.

27 18. מן המקובץ עולה שעל הנתבע לשלם לכל אחת מבנותיו סך של 2,500 (=1,900+600) ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-05-23988

תלה"מ 18-05-23997

תלה"מ 18-05-24034

19. יחס הכנסות הצדדים, לאחר הפחתת החיוב האמור מהכנסת הנתבע, הינו: שני שלישי הנתבע, ושליש התובעת. לכן יחולקו ביחס זה הוצאות הבנות שהן מלבר התשלום השוטף, כפי שיפורט בסיפת פסק הדין.

מוזנות התובעת

20. בכתב התביעה העמידה התובעת את צרכיה (לא כולל מדור) על סך של 6,083 ₪ לחודש. דומה, שלאור כושר השתכרותה של התובעת, כפי שנקבע לעיל, יוצאת התובעת במעשיה תחת מוזנותיה יתירה מזו, מדובר באשר צעירה ובריאה, ובנישואין לא ארוכים, שאליבא דשני הצדדים הגיעו לקיצום זה מכבר, נסיבות אלה מצדיקות להגביל את חבות הנתבע במוזנות התובעת (ע"א 5930/93 אילת פדון נ' איתן פדון (1994)). לפיכך, ומשעה שהנתבע חויב בתשלום מוזנות זמניים לתובעת כל עוד לא עבדה באופן מסודר, אין מקום להטיל על הנתבע חיוב לתקופה שלאחר תחילת עבודתה (נובמבר 2018).

21. עם זאת, הכנסתה של התובעת, אפילו תאמיר לסכום שנקבע לעיל, מכסה אך את צרכיה (לרבות בשים לב להוצאה בגין מדור). לכן אין מקום לחיוב התובעת להשתתף בצרכי הבנות מדין צדקה, אלא בגדר החיובים שמלבר הסכום הקצוב, כפי שיפורט להלן.

תביעת המשמורת

22. אין מחלוקת, שהבנות מצויות בחזקתה של התובעת. הנתבע עתר בכתב ההגנה, מצוות אנשים מלומדה, למשמורת משותפת, אך זנח עתירתו בסיכומים.

23. בנסיבות האמורות, כמו גם בשים לב לגיל הבנות ולסעיף 25 סיפא לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962, יש לקבוע את משמורת הבנות אצל התובעת.

24. הנתבע הליו, אף זאת מצוות אנשים מלומדה, כי התובעת מונעת ממנו להתראות עם הבנות. נחה דעתי, כי הדברים נטענו מן הפה אל החוץ, שעה שהנתבע לא עתר לסעד אופרטיבי בנדון. דומה שיש ממה בטענת התובעת, שהנתבע עסוק ראשו וכולו בענייניו. עם זאת יצוין, שגם התובעת לא עתרה לשינוי המצב (סעיף 3 לסיכומיה). לפיכך, לא יינתן סעד אופרטיבי בנדון, מבלי לגרוע מהזכות לעתור בעתיד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 23988-05-18

תלה"מ 23997-05-18

תלה"מ 24034-05-18

התביעה הרכושית

- 1
25. כמפורט לעיל, התובעת טענה שלבד מהחנויות שמפעיל הנתבע באמצעות החברה, בבעלותו מסעדה, דוכן אוכל, ומכון יופי בדיזנגוף סנטר, פיצרייה ברח' קינג ג'ורג'י תל אביב, ורשת חנויות בשם [REDACTED]. עוד טענה התובעת, שבבעלות הנתבע 5 דירות בתל אביב.
26. אשר לדירות - כבר בואר לעיל, התובעת לא הרימה את נטל השכנוע, שמעורבות הנתבע בהשכרת או שיפוץ איזו מהדירות מושא התביעה, מוכיח כי איזו מהן היא בבעלותו. הנתבע נחקר אודות הקשר בינו לבין כל דירה והעיד באופן מהימן שטיפל בנושא עבור או במקום אמו, או עבור אביו. כאמור לעיל, לא הונחו ראיות להזים את הנטען. בכלל זה לא הוזמנו עדים (בין השוכרים ובין אבי הנתבע, שהינו הבעלים של אחת הדירות). זאת ועוד, אין חולק שאף דירה איננה רשומה על שם הנתבע, וכאמור לא הונחה ראשית ראיה לזכות שאיננה רשומה. לפיכך, דין העתירה בנגע לדירות להידחות.
27. אשר לחברה - אין חולק, שהיא הוקמה ופעלה לפני נישואי הצדדים. התובעת לא הניחה טיעון של ממש באשר לשיתוף לפני הנישואין, וממילא לא הוכיחה שיתוף שכזה. התובעת אף לא טענה לשיתוף ספציפי. לפיכך, לפי הוראת סעיף 5(א1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תש"ג-1973, החברה איננה נכס בר איזון. סוגיה נפרדת היא האם הייתה השבחה, קרי עליית ערך של החברה במהלך הנישואין (הקצרים אמנם). השבחה זו היא נכס נפרד (עמש ת"א) 1279/07 פלוגית נ' פלוני (2010), ומן הדין היה לטעון לגביו כראוי. דא עקא, גם בנושא זה לא הניחה התובעת טיעון של ממש, לרבות בסיכומיה. התלבטתי לא מעט, האם ראוי לדון בנושא ההשבחה בהיעדר טיעון עובדתי ומשפטי כנדרש. בסופו של יום באתי לכלל מסקנה לא להידרש לכך בעת הזו. אחד הטעמים הינו הספק באשר לקיומה של השבחה (ערך חיובי), בשים לב ליתרת החובה הגבוהה בחשבון החברה (שמקורה, ככל הנראה, בשותפות כושלת עם כפיר, כפי שיפורט להלן). עוד יש לתת את הדעת לעלויות הכרוכות בבדיקת השבחה של חברה, לאור אפשרות שלא תניב ערך כמצופה. לפיכך, ככל שהתובעת תעתור להכרעה בנושא השבחת החברה, לאחר שתשקול את האמור לעיל, וזאת תוך 30 ימים ממועד המצאת פסק הדין, אכריע האם מחדליה דלעיל מאפשרים ומצדיקים הכרעה כנעטר.
28. אשר לשותפות [REDACTED] (להלן: השותפות) - מדובר בשותפות בין החברה לבין כפיר להקמת חנות בדיזנגוף סנטר. לפי הסכם השותפות מיום 18.5.2017 (נספח 1 לתצהיר התובעת) היה על כל שותף להשקיע 350,000 ₪. הנתבע הניח בתצהירו גרסה סדורה באשר להשקעתו בשותפות, וכיצד ירדה לטמיון בשל מעלליו של כפיר, שהותירו אותו בחובות. על גרסה זו חזר הנתבע בעדותו (עמ' 40-38) והיא מהימנה בעיניי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-05-23988 חזן נ' חזן
תלה"מ 18-05-23997
תלה"מ 18-05-24034

- 1 יתירה מזו, השותפות הינה בין החברה לבין כפיר, ולכן מהווה חלק מנכסי החברה (בעל ערך
2 חיובי או שלילי). לפיכך, ככל שיוכרע להידרש לנושא השבחת החברה, יובאו
3 זכויותיה/חובותיה של החברה בגין השותפות במסגרת זו.
- 4 29. אשר לבית הקפה [REDACTED] (להלן: בית הקפה) - הנתבע הצהיר בסעיף 7 לתצהירו, שבית
5 הקפה הוקם על ידי הצדדים ונוהל על ידו ועל ידי גיסו, [REDACTED] (להלן: שלומי). עוד
6 הוצהר, שכאשר התחוויר שהמקום אינו רווחי, סוכס ששלומי ימשיך לנהל אותו, וייקח על
7 עצמו חלק מהחובות. כתימוכין לגרסתו צרף הנתבע מסרונים שהוחלפו בין התובעת לבין
8 שלומי, מהם עולה שהתובעת ביקשה שהאחרון יעביר את בית הקפה על שמו. גרסה זו לא
9 נסתרה בחקירתו הנגדית של הנתבע, והיא זוכה לתימוכין בדברי התובעת בחקירתה, עת
10 הודתה בתוכן המסרונים (עמ' 9 שוי 5-6). יתירה מזו, התובעת ויתרה על עדותו של שלומי,
11 ובכך חיזקה משמעותית את גרסת הנתבע, לפיה בית הקפה אינו בבעלותו. לפיכך, דין העתירה
12 לגבי בית הקפה להידחות.
- 13 30. אשר למכון היופי [REDACTED] (להלן: מכון היופי) - הנתבע הודה, שנחתם הסכם שותפות עם
14 גבי [REDACTED] (להלן: ורוניקה) (נספח 1 לתצהיר התובעת), אך לטענתו העסק לא יצא אל
15 הפועל (סעיף 7 לתצהיר הנתבע). הנתבע חזר על גרסתו בעדות, שהייתה מהימנה בעיני (עמ'
16 54 שוי 24-7). כמו כן נתמכת גרסת הנתבע במסרון שצורף כנספח ה' לתצהיר התובעת של
17 התובעת, שעניינו פירוק השותפות. התובעת צירפה לתצהירה תמליל אשר לכאורה מתעד
18 שיחה עם ורוניקה, ובה נאמר שהנתבע מקבל כסף ממכון היופי כשותף. דא עקא, התובעת לא
19 הזמינה את ורוניקה לעדות, עובדה המאיינת את תוקפו הראייתי של התמליל הנטען. לא
20 למותר לציין, שגם מהתמליל הנטען עולה שהשותפות איננה עולה יפה. המחלל לזמן את
21 ורוניקה לעדות פועל לחובת התובעת באופן כללי לגבי מכון היופי, ומחזק ראייתית את גרסת
22 התובע. לפיכך, דין העתירה בנוגע למכון היופי להידחות.
- 23 31. אשר לדוכן האוכל/מיצים בדיזנגוף סנטר (להלן: הדוכן) - הנתבע מודה שפתח את הדוכן, אך
24 טוען שמדובר בחלק בלתי נפרד מפעילות בית הקפה שהועברה לשלומי, כאמור לעיל. הנתבע
25 לא נחקר בנדון, וגרסתו לא נסתרה. יתירה מזו, יצוין שוב, ששלומי לא הוזמן לעדות, וגם
26 בנושא זה מחזק המחלל את גרסת הנתבע. לפיכך, העתירה בנוגע לדוכן נדחית. לא למותר
27 לציין, שמהחוזה בנוגע לדוכן, מיום 4.10.2017 (נספח 1 לתצהיר התובעת) עולה, שמדובר
28 בציווד יד שניה להכנת מיצים, שנרכש בתמורה לסך של 25,000 ₪. הדוכן עצמו פועל בחלק
29 מימי השבוע בהתאם להסכם שכירות עם הנהלת הדיזנגוף סנטר. לפיכך דומה שגם אילו
30 דחיתי את גרסת הנתבע, ספק רב אם קיים נכס בר איזון של ממש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-05-23988 חזן נ' חזן
תלה"מ 18-05-23997
תלה"מ 18-05-24034

1 אשר לפיצרייה ברח' [REDACTED] (להלן: הפיצרייה) - הנתבע הודה שהחל בהקמת המקום ביחד
 2 עם כפיר בינואר 2018. אלא שהנתבע טוען, שכפיר נמלט לחו"ל והותיר אותו עם חובות שלא
 3 אפשרו את הקמת הפיצרייה. לפיכך, כך הנתבע, הוא העביר את העסק לאביו (סעיף 7
 4 לתצהיר הנתבע). גרסת הנתבע לא נתמכה במאומה, ובעדותו היא השתנתה, עת העיד, שאביו
 5 אינו הבעלים של העסק אלא משקיע (עמ' 48 שו' 12). מנגד, התובעת ויתרה על חקירת אבי
 6 הנתבע, ובכך ויתרה על האפשרות להוכיח את גרסתה. ויתור זה מהווה ראייה משמעותית
 7 לחובת התובעת. בנסיבות אלה ראוי לקבוע שלא הורס נטל השכנוע, ואף אם כפות המאזניים
 8 הראייתיות מעוינות, יד התובעת (עליה נטל הראייה) על התחזונה. לפיכך, דין העתירה לגבי
 9 הפיצרייה להידחות.
 10 למעלה מן הצורך יוער, שספק אם קיים, מבחינה עסקית/כלכלית נכס בר איזון. משעה
 11 שהקמת הפיצרייה החלה בינואר 2018 (לפי גרסת הנתבע, שלא נסתרה), ולטענת התובעת
 12 הצדדים נפרדו לכל המאוחר בסוף חודש אפריל 2018 (סעיף 16 לכתב התביעה), הדעת נותנת
 13 שמדובר בעסק שטרם קם או מצוי בחיתוליו. הדברים קל וחומר שעה שלכתחילה תוכננה
 14 מסעדת סושי שהומרה לפיצרייה, ולכן מוצע שיפוץ במקום (תצהיר הנתבע, שלא נסתרה). בשים
 15 לב לאמור, ספק אם לעת פרידת הצדדים היה עסק פעיל (קל וחומר על שווי של ממש).

סופו של דבר

16
 17 33. אשר על כן, נפסק במסגרת תביעת המזונות (תלה"מ 18-05-32988) כלהלן:
 18 33.1. הנתבע ישלם למזונות בנותיו, לידי המבקשת, סך של 5,000 ₪ לחודש (2,500 ₪ לחודש
 19 לכל בת). הסכום האמור ישולם עד הגיע כל בת לגיל 18 או עד שתסיים תיכון, לפי
 20 המאוחר. במהלך שירות צבאי (חובה) / שירות לאומי, ישולם שליש מדמי המזונות
 21 ששולמו ערב השירות.
 22 33.2. בנוסף יישאו הצדדים ביחס של 2/3 הנתבע – 1/3 התובעת, בהוצאות הבאות:
 23 33.2.1. הוצאות רפואיות חריגות, שאינן מכוסות על ידי קופת החולים או ביטוח בריאות בר-
 24 תוקף.
 25 33.2.2. ההוצאה בגין גנים וצהרונים (צהרונים עד תום כיתה ג', לכל המאוחר).
 26 33.2.3. חוג אחד לכל בת, בעלות חוג בחברת המתנ"סים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-05-23988 חזן נ' חזן
תלה"מ 18-05-23997
תלה"מ 18-05-24034

- 1 33.2.4. עלות מחזור אחד של קייטנה בחופש הפסח, ושני מחזורי קייטנה בחופשת הקיץ, לפי
2 עלות קייטנה עירונית.
- 3 33.2.5. שיעורים פרטיים, לפי המלצת יועץ/צת בית הספר.
- 4 33.3. דמי המזונות ישולמו בכל 5 לחודש עבור אותו חודש, וזאת החל מיום 5.1.2020. עד אותו
5 מועד תחול ההחלטה למזונות זמניים.
- 6 33.4. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל- 3 חודשים, ללא
7 תשלום הפרשים בין עדכון למשנהו. מדד הבסיס לחישוב יהיה המדד שפורסם ביום
8 15.12.2019.
- 9 33.5. קצבת הילדים ומענק החינוך (שישמש לצרכי חינוך הבנות) ישולמו לידי האם בנוסף
10 לדמי המזונות.
- 11 33.6. חוב העבר (בקיזוז סכומים ששולמו לידי המבקשת או לגנים, ונתמכים באסמכתאות)
12 ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים ביחד עם דמי המזונות, וזאת החל
13 מתשלום המזונות בחודש פברואר 2020.
- 14 33.7. עד לחודש אוקטובר 2018 (כולל) ישלם הנתבע את מזונות התובעת לפי ההחלטה למזונות
15 זמניים. החל מחודש נובמבר 2018 ואילך פטור הנתבע ממזונות התובעת.
- 16 34. התביעה למשמרות הבנות (תלה"מ 18-05-24034) מתקבלת. הבנות תחיינה במשמורתה של
17 התובעת. ככל שיוגש הליך מתאים אדרש להסדרי שהות הבנות אצל הנתבע.
- 18 35. התביעה הרכושית (תלה"מ 18-05-23997) נדחית.
- 19 36. בשים לב לכך, שחלק מהעתירות התקבל וחלק נדחה, יישא כל צד בהוצאותיו.
- 20 תואיל המזכירות לסגור את התיקים הפתוחים.
- 21 ניתן היום, ט' טבת תש"פ, 06 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.
- 22
- 23 שמואל בר יוסף, שופט

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-05-23988 חזן נ' חזן
תלה"מ 18-05-23997
תלה"מ 18-05-24034

- 1
- 2
- 3

איסור פרסום